

til, og så finansierer staten de kulturelle aktiviteter, der er ved siden af. Jeg tror, det er den kombination, der kan give et større engagement.

Men det må vi jo se, når evalueringen skal foretages, og så må vi se på, om det kan gøres anderledes eller bedre. Det er vi jo sådan set altid åbne over for.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der har meldt sig endnu en spørger. Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 14:40

Per Clausen (EL):

Det er jo da i hvert fald godt, at det ikke er ved enhver lejlighed, når vi diskuterer kulturpolitiske initiativer, hvor kommunerne skal være initiativtagende, at ministeren indtager det standpunkt, at det ikke har noget med økonomi at gøre. Der eksisterer mange ordninger, hvor staten også leverer penge, selv om kommunerne er dem, der tager initiativet, så der er vel principielt ikke noget i vejen for, at man også i den her sammenhæng kan komme til at diskutere noget så kedeligt som penge. Men det har regeringen valgt ikke at gøre. Nu vælger man også at lave finanslovaftaler med Dansk Folkeparti, og så kan det måske være svært at skaffe penge til sådanne formål som det, der ligger her.

Men må jeg forstå kulturministerens ord om, at vi ikke snakker om penge her, sådan, at det også er et indirekte svar til Dansk Folkeparti, som gerne vil snakke om statens udgifter til forfatterens sikkerhed? Der er kulturministerens holdning også klar: Det her er et tilbud til kommunerne. Når kommunerne benytter sig af det, leverer staten naturligvis de tiltag, der er nødvendige for at sikre de pågældende forfatters tryghed og sikkerhed i Danmark, så vi ikke kommer ud i en eller anden hollandsk diskussion eller USA-diskussion, som vi har haft om Hirsi Ali.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 14:41

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er regeringens holdning krystallklar. Hvis mennesker er truet på deres sikkerhed og har ophold i Danmark, så er det selvfølgelig statens ansvar. Man skal bare lige have med, at der ikke er nogen af de mennesker, som er med på ICORN's liste, som – i hvert fald ifølge de efterretninger, jeg har fået – har haft et sådant sikkerhedsbehov.

Det er klart, at Hirsi Ali og Salman Rushdie som forfulgte forfattere er i en speciel situation, men de forfattere, vi taler om, er jo slet ikke i samme sikkerhedssituation som de to nævnte forfattere, som har brug for politibeskyttelse døgnet rundt. Men det er da rigtigt, at det selvfølgelig kan blive aktuelt, og vi, også jeg, har fået oplyst fra Politiets Efterretningstjeneste, at i en sådan situation vil man selvfølgelig tage sig af den sag.

Vi har en forpligtelse over for de mennesker, som opholder sig i vores land, og det vil sige, at beskyttelse af truede personer som udgangspunkt varetages af myndighederne i det land, hvor den truede person opholder sig. Omfanget af beskyttelsen afhænger af den konkrete trusselvurdering, og afhængig af truslens karakter og styrke vil der således kunne iværksættes tiltag af varierende intensitet. I Danmark varetages den personbeskyttelsesopgave jo af Politiets Efterretningstjeneste, og udgifterne hertil afholdes jo så inden for de budgetter, der er der.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Hr. Per Clausen for anden og sidste bemærkning.

Kl. 14:43

Per Clausen (EL):

Man skal jo tage de glæder, som tilværelsen kan give en, og den sidste del af ministerens svar var jo positivt.

Jeg vil bare være helt sikker: Er det kulturministerens opfattelse, at det ikke er sådan, at kommunerne skal tage hensyn til, om der kunne være risici forbundet med at invitere en forfatter, at udgangspunktet altså er, at man inviterer forfulgte forfattere, og hvis de så udsættes for trusler, så sørger den danske stat for, at de bliver beskyttet?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for at svare.

Kl. 14:43

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er klart forholdene. Man kan invitere personer fra ICORN's liste. Men jeg vil godt understrege, at på ICORN's liste er der ingen – som jeg i hvert fald har fået det oplyst – af dem, der er ude i dag, som har haft et sådant sikkerhedsbehov.

Hirsi Ali og Salman Rushdie er to helt enestående personer, som har været udsat for trusler mod deres liv, blot fordi de har ytret sig, og det bemærkelsesværdige er jo, at de er stået ved de-